

Ensimmäinen ja silmiinpistävin ero Suomen ja Ruotsin välillä syntyi jo ensimmäisenä päivänä. Odotellessani tukihenkilöäni tehtaan kahvihuoneessa, minulle kävi juttelemassa neljä eri henkilöä, aidosti mielenkiintoisena kysyivät, kun olivat saaneet tietoonsa, että olen tulossa työssäoppimaan Suomesta. Kotosuomessa ollessani työharjoittelussa, ihmiset ovat harvakseltaan murahdellen kysyneet, ”mitäs sinä täällä teet”. Ystävällisyys tuntui olevan ruotsalaisille luonnollista, joka myös näin ollen helpotti omaa sopeutumista rakkaaseen naapurimaahan.

Ensimmäisinä päivinä tutustuin tehtaan yleiskuvaan, sekä henkilöihin siellä. Ihmiset halusivat tietää suunnitelmistani vapaa-ajan viettoon, työtovereiltani tuli kutsuja ja kyselyitä, olisinko innostunut tulemaan mm. jääpallo-otteluihin, kylän jalkapallojoukkueen harjoituksiin tai viereisen kaupungin ostoskeskukseen shoppailemaan.

Paikkakuntanani oli siis neljän tuhannen asukkaan idyllinen kylä, Sandarne, jonka lähettyvillä sijaitsi reilun parinkymmenen tuhannen asukkaan Söderhamn, jossa vietinkin paljon aikaa. Kylässä lempipaikkani oli kioski jonka omistaja oli todella ystävällinen jonka kanssa usein vietinkin aikaa keskustellen niin Ruotsin kuin Suomen urheilutuloksista. Paikallinen Ica-Market ja sen myyjät tulivat minulle hyvin tutuksi, kuten myös monet muut kylän asukkaat. He tulivat alkupäivinä esittäytymään, kun sana lähti kiertämään kylässä työharjoittelijan tullessa heidän pikkukyläänsä.

Töissä suurimpana erona Suomeen oli työntekijöiden ja työnjohtajien läheiset välit, Suomessa tuntuu heidän välillään olevan selvä kuilu, mutta Ruotsissa työnjohtajat olivat ”samalla viivalla” työntekijöiden kanssa.

Myös työpaikalle ajoissa tuleminen oli todella tärkeää ihmisille, ensimmäiset päivät tulin 5-10 minuuttia ennen vuoronvaihtoa, ihmetellen, miten kaikki muut vuorolaiseni olivat jo töissä. Tämän jälkeen itsekin olin usein lähes puoli tuntia ennen vuoronvaihtoa vaihtamassa kuulumisia edellisen vuoron kanssa. Tämä oli todella mielenkiintoinen ja mukava tyyli, kun kenelläkään ei ollut kiirettä kotiinpäin eikä kenelläkään tuntuvat olevan koskaan kiire töihin, kun kaikki tulivat ajoissa paikalle.

Ruotsissa oli tapana myös tervehtiä tehdasalueella liikkuneita tuntemattomia, usein myös heidän kanssaan nopeasti vaihdeltiin kuulumisiakin, aluksi tämä tuntui itsestäni hiukan kummalliselta, mutta tämäkin kertoo ruotsalaisten ystävällisyydestä.

Työtehtävät hoidettiin huolellisesti sekä mahdollisimman pian, jotta pääsisi takaisin nauttimaan viihtyisän valvomon olosuhteista.

Kahvihetket olivat erittäin leppoisia, riippuen vuorosta puheenaiheet vaihtelivat musiikista, urheiluun sekä politiikasta, veneilyyn. Monesti kahvitunnit venähtivätkin, mutta jos kutsu töihin tuli, niin silloin menttiin, ja juttu jäi odottamaan seuraavaa taukoa.

Useimmat kävivät syömässä tehtaan ruokalassa, jossa oli tarjolla useita eri ruokalajeja. Suomessa usein töihin otetaan mukaan ”valmispakit”, mutta Ruotsissa tämä oli harvinaista. Usein työntekijöillä oli mukana itse tekemäänsä eilispäivän ruokaa.

Siisteyttä tehtaalla vaalittiin tarkasti, omat jäljet korjattiin välittömästi ja asiasta huomautettiin, jos jokin oli jäänyt sille kuulumattomalle paikalle. Pukeutuminen oli hajanaista, useilla oli työvaatteet päällä, mutta joillakin oli omia ”sekoituksia”, saattoi olla työhousut jalassa, mutta omat paidat päällä.

Myös työntekijöiden työolosuhteista huolehdittiin, päivittäin tuotiin hedelmäkori josta sai syödä oman makunsa mukaan päivän edetessä. Tehtaalla oli myös oma kuntosali, jota usein käytinkin. Siellä oli myös tenniskenttä jota en harmikseni päässyt testaamaan.

Näin jälkikäteen vielä kerran totean, suurimman eron Suomen ja Ruotsin välillä oli ihmisten ystävällisyydessä ja avoimuudessa, siellä oltiin valmiita auttamaan jos sitä tarvittiin. Kokemuksena tämä oli loistava ja suosittelenkin tätä kaikille jotka haluavat nähdä maailmaa ja saada uusia kokemuksia. Itselleni jäi todella mukava maku tästä ulkomailla työssäoppimisesta, kaikki toimivat kohdallani hyvin, ruokaa oli tarpeeksi, asuinpaikkani oli hyvä, ihmiset kohtelivat ystävällisesti ja vapaa-ajallakin oli sopivasti ajanvietettä.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 13:40